

esser for nær, og bad mig om at fremdrage Eksempler paa det, idet han i øvrigt mente, at man ikke skulde vende tilbage til disse Kampe. Nu skal jeg straks nævne som Eksempler, ihvorvel det er overflødig efter de Udtalelser, jeg fremsatte, hvad jeg straks skal komme til, at Gang efter Gang modsatte man sig i Folketinget Byernes Ønske om at faa et Handelsdepartement, at man havde nedsat en stor Næringslovkommission, men at dens Resultat blev pure afvist, at gentagne Gange var der Forhandlinger fremme om Toldloven, hvorunder Venstre den Gang med Tauber som Ordfører stillede sig paa et Standpunkt, hvorved Byerhvervene vilde lide den allerstørste Skade. Og nu kunde jeg naturligvis, hvis jeg vilde sætte mig hen og fik lidt Tid dertil, grave en Mængde Eksempler paa saadant op. Men det er ikke det, mine Udtalelser drejede sig om. Denne Bemærkning var en rent parentetisk Bemærkning i de Udtalelser, jeg fremsatte angaaende Landstingets Sammensætning. Jeg tillod mig nemlig der at sige, at man rent teoretisk set nok kunde anføre en Del Indvendinger mod den Maade, paa hvilken Landstinget er sammensat, og altsaa ogsaa mod den særlige Indflydelse, som det store Hartkorn har paa Landstingets Sammensætning, men, tilføjede jeg saa, det skal dog siges, at det store Hartkorn ingenlunde har endda væsentlig varetaget Hartkornsinteresserne, og jeg nævnede — og det er det praktiske Resultat, som til syvende og sidst er det vigtigste —, at Hartkornets Repræsentanter i Landstinget ogsaa stillede sig f. Eks. i Toldspørgsmaalet paa Byernes Standpunkt, da man den Gang mente, at Byernes Interesser bleve forsømte af Venstre, eller at Venstre endog gik imod dem. Den højtærede Konseilspræsident vil saaledes se, at det var en parentetisk Bemærkning, og det er urigtigt at fremdrage dette som en Anke, jeg ved denne Lejlighed har rettet mod Venstre.

Jeg antager, det var en Vittighed af den højtærede Konseilspræsident, naar han talte om, at det gamle Højre havde varetaget Byernes Interesser — jeg maa her indskyde, at Højre ikke er og ikke ønsker at være et Byparti, men at det ønsker at være et Landsparti, som kun kommer til at varetage Byernes Interesser særlig, naar

disse blive krænkede fra anden Side. — saaledes, at nu var efterhaanden en stor Del af Byerne bleven erobret af Socialdemokraterne. Jeg vil, som sagt, antage, at det var en Vittighed af den højtærede Minister, thi jeg kan ikke antage, at det skulde være en særlig dybtgaaende Bemærkning.

Men med Hensyn til Højres Stilling overfor Forfatningen vilde den højtærede Konseilspræsident og ærede Medlemmer se, at der mellem os, der have udtalt os, ikke er nogen som helst Modsætning, heller ikke mellem de Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der nu er fraværende, har fremsat, og dem, jeg fremsatte forleden Dag, og hvori jeg sluttede med at udtale, at Højre selvfølgelig er villigt til en Forhandling med Venstre, ogsaa om Landstingets Sammensætning. Den højtærede Konseilspræsident mente, at der var en Forskel mellem det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) og det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) — og det er der jo ogsaa mere, end der ligefrem ligger i disse Navne —, men den højtærede Konseilspræsident syntes at være særlig glad ved, at det ærede Medlem fra Frederiksborg havde udtalt sig for, at man skulde bruge de to Tempi. Nu, hvor mange Tempi man skal bruge, er til syvende og sidst et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, for det kommer meget an paa, hvad der skal ske i de forskellige Tempi. Se, nu ønsker den højtærede Konseilspræsident, nu ønsker Venstre to Tempi. Det første er Valgrettens Udvidelse, som der nu foreligger Forslag om, i Forening med en Forøgelse af Valgkredsens Antal. Det skal ske paa en Gang, og vi have jo nu hørt meget aabenhjertigt sagt hvorfor: For at man derefter kan staa saa meget stærkere, altsaa naar Venstre er gaaet tilbage efter det ærede Medlem fra Esbjergs (Slebsager) Mening. Det andet Tempo skulde være Landstingets Ændring. Men de to Tempi, det ærede Medlem fra Frederiksborg udtalte sig for, vare, at man nu holdt sig til Grundlovens § 32, og det kan jeg ogsaa eventuelt slutte mig til, medens det andet Tempo skulde være Valgrettens Udvidelse. Derimod har det ærede Medlem fra Frederiksborg ikke nævnt noget om, i hvilket